

Sygn. akt VIII C 2207/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 17 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 marca 2016 r. w Ł.

sprawy z powództwa (...) S.a r.l. w Luksemburgu

przeciwko D. G.

o zapłatę

zasądza od pozwanej D. G. na rzecz powoda (...) S.a r.l. w Luksemburgu kwotę 867,82 zł. (osiemset sześćdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, od dnia 28 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 227 zł. (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2207/14

UZASADNIENIE

W dniu 28 marca 2014 roku powód (...) S.a.r.l. z siedzibą w L., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej D. G. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 867,82 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 21 grudnia 2012 r. zawarł z (...) S.A. V. (...) umowę cesji wierzytelności przysługującej wobec pozwanej. Zobowiązane D. G. wynika z polisy nr (...) z dnia 27 lutego 2012 r. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie zapłaciła wymaganej składki w terminie. Na dochodzoną przez powoda kwotę składa się należność główna w wysokości 670 zł. oraz skapitalizowane odsetki ustawowe od powyższej kwoty za okres od 20 grudnia 2011 r. do 27 marca 2014 r. w kwocie 197,82 zł.

(pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-3)

W dniu 23 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 4)

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw złożyła pozwana wskazując, że ostatnia umowa ubezpieczenia łącząca ją z (...) S.A. V. (...) została zawarta na okres od 19 grudnia 2010 r. do 18 grudnia 2011 r. Wypowiedzenia powyższej umowy D. G. dokonała za pośrednictwem poczty, przed upływem terminu jej obowiązywania. Pomimo to pozwana otrzymała polisę OC na kolejny okres czasu wystawioną w dniu 27 lutego 2012 r.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 4 v.- 5)

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(postanowienie k. 7 v.)

W pozwie złożonym na urzędowym formularzu powód podtrzymał żądanie pozwu wraz z uzasadnieniem jak w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

(pozw k. 13- 14)

W piśmie z dnia 9 października 2014 roku wniesionym na urzędowym formularzu, pozwana reprezentowana przez pełnomocnika w osobie męża, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz powtórzyła argumentację przytoczoną w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

(pismo procesowe pozwanej k. 36- 39)

Na rozprawie w dniu 11 maja 2015 roku, 2 listopada 2015 r. i 17 marca 2016 r. pełnomocnicy stron nie stawili się.

(protokół rozprawy k. 34, 48 i k. 55)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. G. zawarła z (...) S.A. V. (...) umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych- C. (...) o nr rej. (...) na okres od 19 grudnia 2010 r. do 18 grudnia 2011 r. Na dowód zawarcia umowy ubezpieczenia pozwana otrzymała polisę typ (...) nr (...).

(polisa typ (...) nr (...) k. 43)

Wobec tego, że D. G. nie powiadomiła o wypowiedzeniu umowy przed upływem okresu 12 miesięcy, w dniu 27 lutego 2012 r. (...) S.A. V. (...) wystawiło polisę typ (...) nr (...) jako wznowienie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych- C. (...) o nr rej. (...) na okres od 19 grudnia 2011 r. do 18 grudnia 2012 r. Z tytułu umowy ubezpieczenia pozwana była zobowiązana do zapłaty składki rocznej w kwocie 670 zł. w terminie 7 dni.

(polisa typ (...) nr (...) k. 42)

Pismem z dnia 24 maja 2012 r. (...) S.A. V. (...) wezwało pozwaną do zapłaty kwoty 670 zł. wynikającej z polisy typ (...) nr (...).

(pismo k. 41)

W dniu 21 grudnia 2012 r. powód (...) S.a.r.l. z siedzibą w L. zawarł z (...) S.A. V. (...) umowę cesji wierzytelności przysługującej wobec pozwanej.

(umowa cesji wierzytelności k. 15 v.- 16, częściowy wykaz wierzytelności k. 21 v.)

(...) S.a.r.l. z siedzibą w L. zawiadomiło pisemnie pozwaną o nabyciu przysługującej wobec niej wierzytelności w kwocie 670 zł.

(zawiadomienie k. 21)

Do dnia wyrokowania pozwana nie uregulowała zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny oraz na podstawie dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Księgi pierwszej – części ogólnej Kodeksu cywilnego oraz przepisy Księgi trzeciej dotyczące umowy ubezpieczenia, przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003, Nr 124, poz. 1152 ze zm.) oraz postanowienia umowy ubezpieczenia zawartej przez strony.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 k.c.).

Stosownie zaś do treści przepisu art. 23 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się na okres 12 miesięcy (art. 26 ustawy).

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, że D. G. zawarła z (...) S.A. V. (...) umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych- C. (...) o nr rej. (...) na okres 12 miesięcy od 19 grudnia 2010 r. do 18 grudnia 2011 r. Pozwana sama potwierdziła fakt zawarcia powyższej umowy ubezpieczenia przedstawiając polisę typ (...) nr (...).

D. G. kwestionowała natomiast, że w grudniu 2011 roku zawarła następną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów na kolejne 12 miesięcy. Jednak poza twierdzeniami przytoczonymi w dwóch pismach procesowych o tym, że D. G. wypowiedziała za pośrednictwem poczty powyższą umowę, pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających powyższą okoliczność. Tymczasem zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia danej okoliczności ponosi strona, która się na nią powołuje. W tym przypadku to D. G. powinna udowodnić, że dokonała skutecznego wypowiedzenia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej na okres 12 miesięcy, od 19 grudnia 2010 r. do 18 grudnia 2011 r.

Wobec tego Sąd przyjął, że umowa ta nie została wypowiedziana przez pozwaną na jeden dzień przed upływem okresu, na jaki została zawarta (czyli najpóźniej do dnia 17 grudnia 2011 roku), stąd na podstawie art. 28 ust. 1 powołanej wyżej ustawy doszło do zawarcia w dniu 19 grudnia 2011 roku następnej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy tego pojazdu, potwierdzonej polisą numer typ (...) nr (...), na kolejne 12 miesięcy, to jest na okres od dnia 19 grudnia 2011 roku do dnia 18 grudnia 2012 roku.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy, stanowi bowiem, że jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że zostaje zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2.

Stosownie zaś do przepisu art. 18 ust. 1 ustawy, zawiadomienia i oświadczenia, które w związku z umową ubezpieczenia obowiązkowego, są składane przez strony tej umowy, powinny być sporządzane na piśmie i doręczane za potwierdzeniem odbioru lub przesyłane listem poleconym. Ponadto z samej treści przepisu ogólnego Kodeksu cywilnego, tj. przepisu art. 77 § 2 k.c., wynika, że jeżeli umowa została zawarta w formie pisemnej, jej wypowiedzenie powinno być stwierdzone pismem.

Skoro w dniu 19 grudnia 2011 roku doszło do zawarcia kolejnej umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu, na kolejne 12 miesięcy i powód od tego dnia do dnia 18 grudnia 2012 roku udzielał pozwanej ochrony ubezpieczeniowej, zatem zasadne pozostaje żądanie od niej zapłaty składki za ten okres, w dochodzonej pozwem wysokości 670 zł.

Podstawę orzeczenia o odsetkach stanowi art. 481 § 1 k.c. Zasadą prawa cywilnego jest, że dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej kwotę 197,82 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty 670 zł. za okres od dnia 20 grudnia 2011 r. do dnia 27 marca 2014 r. Ponadto Sąd zasądził od D. G. na rzecz powoda odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty zgodnie z żądaniem pozwu, czyli od dnia 28 marca 2014 r. do dnia zapłaty.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Strona powodowa wygrała proces w całości a zatem należy się jej od pozwanej zwrot kosztów procesu w łącznej wysokości 227 zł, na którą złożyły się: opłata od pozwu – 30 zł, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa – 17 zł oraz koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 180 zł – § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 490 j.t.).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.